ഖലീൽ ജി ബ്രാൻകഥകൾ

Author: Binoy Thomas

malayalamplus.com eBook series Price: Rs.20

ആമുഖം

ഖലീൽ ജിബ്രാൻ (1883-1931) ലെബനൻ രാജ്യത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കവിയും കഥാകാരനുമായിരുന്നു. വേറിട്ടൊരു ശൈലിയുടെ ഉടമയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആത്മീയ കാഴ്ചപ്പാടും കാൽപനികതയും വിപ്ലവങ്ങളും സൗന്ദരുവും ദാർശനിക ചുറ്റുപാടുമൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ ഉണ്ട്. ഒരേ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന കഥകളിൽത്തന്നെ അനേകം ആശയങ്ങൾകൊണ്ട് സമ്പന്നമായ രീതി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ചില അർത്ഥതലങ്ങളൊക്കെ പ്രതിഭ ആ മനസ്സിലാക്കാനും എളുപ്പമല്ല.

'നാടോടി' എന്ന പുസ്തകത്തിലെ ലളിതവും, നർമവുമുള്ള ഏതാനും ചെറുകഥകൾ ഇവിടെ വായിക്കൂ...

ബിനോയി തോമസ് (പുനരാഖ്യാനം)

www.malayalamplus.com

പുഞ്ചിരി

ഒരിക്കൽ, നൈൽനദിയുടെ തീരത്ത് ഒരു കഴുതപ്പുലി മുതലയെ കണ്ടു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. കഴുതപ്പുലി മുതലയുടെ സുഖവിവരം അനേപ്പിച്ചു.

"താങ്കൾക്കു സുഖം തന്നെയല്ലേ?"

അപ്പോൾ മുതല പറഞ്ഞു:

"ഞാൻ വളരെ വിഷമത്തിലാണ്, എനിക്കു വേദന വന്നു കരയുമ്പോൾപോലും മറ്റു ജന്തുക്കൾ പറയുന്നത് എന്തെന്നോ? ഇതു വെറും മുതലക്കണ്ണീർ ആണെന്ന്! ഇതെന്നെ വല്ലാതെ കരയിക്കുന്നു"

കഴുതപ്പുലിയും തന്റെ വിഷമം പങ്കുവച്ചു:

"ഞാൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം നോക്കി പുഞ്ചിരിക്കുകയും ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ, വനത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ആളുകൾ പറയുന്നത്- 'ഇത് കഴുതപ്പുലിയുടെ ചിരിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്ന്!' അവർ എന്റെ ചിരിയെ മോശമായി ഉപമിക്കുന്നു"

മുത്തുച്ചിപ്പി

രണ്ട് ചിപ്പികൾ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു.

"എന്റെ ഉള്ളിൽ തീവ്രമായ വേദന, അതെന്നെ കാർന്നുതിന്നുന്നു" അപ്പോൾ ഇതുകേട്ട് അടുത്തവൻ പറഞ്ഞു:

"അകത്തും പുറത്തും വളരെ ആരോഗ്യമുള്ള എനിക്ക് യാതൊരു വേദനയുമില്ല, അതുകൊണ്ട് സ്വർഗത്തിനും ഈ നഗരത്തിനും ഞാൻ നന്ദി പറയട്ടെ"

അവന്റെ വാക്കുകളിൽ അഹങ്കാരമുണ്ടായിരുന്നു.

അപ്പോൾ, അതുവഴി വന്ന ഒരു ഞണ്ട് ഈ സംസാരത്തിനു

മറുപടിയായി രണ്ടാമത്തെ ചിപ്പിയോടു പറഞ്ഞു:

"നീ സുഖം അനുഭവിക്കുന്നതു ശരിതന്നെ. എന്നാൽ, നിന്റെ കൂട്ടുകാരൻചിപ്പി അനുഭവിക്കുന്നത് മനോഹരമായ മുത്തുച്ചിപ്പി ഉണ്ടാകാനുള്ള വേദനയാണെന്ന് മാത്രം!"

സന്യാസി

ഒരിക്കൽ, കാട്ടിലെ ജോടികളായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന ജന്തുക്കളെല്ലാം പതിവുപോലെ സന്യാസിയുടെ കുടുംബസന്തോഷത്തിന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ എത്തി. അപ്പോൾ, പുള്ളിപ്പുലി ഒരു സംശയം ഉന്നയിച്ചു:

"ഗുരുജി ഞങ്ങളോട് കുടുംബസ്നേഹത്തേക്കുറിച്ച് എപ്പോഴും വായ തോരാതെ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ, പക്ഷേ, അങ്ങയുടെ ഭാര്യയെ ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ല, എവിടെ?'

"എനിക്ക് ഭാര്യയില്ല"

ഇതുകേട്ട് മൃഗങ്ങൾ ആരവം മുഴക്കി. അവർ തമ്മിൽ ഉറക്കെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയത് സന്യാസി കേട്ടു.

"ഇയാൾ ഇവിടെ നമ്മോട് എങ്ങനെയായിരിക്കും സ്നേഹത്തെയും കൂട്ടായ്മയെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ പറയുന്നത്? ഇതൊന്നുമില്ലാത്ത ആളല്ലേ?"

ഉടൻതന്നെ എല്ലാ മൃഗങ്ങളും അവിടം വിട്ടു പോയി.

അന്നു രാത്രി സന്യാസിക്ക് ഉറക്കം വന്നില്ല. അയാൾ പായ വിരിച്ചു കിടന്നിടത്ത് മുഖം പൊത്തി ദയനീയമായി കരഞ്ഞു!

നായയുടെ പ്രസംഗം

അന്ന്, രാത്രിയിൽ മേഘങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്ത ആകാശമായിരുന്നു. പൂർണചന്ദ്രൻ പതിവിലും ശോഭയിൽ തെളിഞ്ഞു നിന്നു. അതുനോക്കി അന്നാട്ടിലെ മുഴുവൻ നായ്ക്കളും കുര തുടങ്ങി. എന്നാൽ, ഒരു നായ മാത്രം കുരച്ചില്ല. അവൻ ആ സംഘത്തിനു കർശന താക്കീത് എന്നവണ്ണം പറഞ്ഞു:

"മറ്റുള്ളവരുടെ നിദ്രയിൽ നിങ്ങൾ നിശബ്ദത പാലിക്കുക. നമ്മുടെ കുര മൂലം ചന്ദ്രനെ ഭൂമിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരരുത്"

അവന്റെ കൽപന അനുസരിച്ച് മറ്റുള്ള എല്ലാവരും കുര നിർത്തി. എങ്ങും ഭയാനകമായ നിശബ്ദത നിറഞ്ഞു. അതേസമയം, ആ നേതാവ് രാത്രി മുഴുവൻസമയവും നിശബ്ദതയുടെ ആവശ്യം മറ്റുള്ളവരെ ബോധവൽക്കരിക്കാൻ കുരച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു!

തവളകളുടെ സംഗീതം

മഴ പെയ്തു വെള്ളം പൊങ്ങിയ സമയം. രാത്രിയിൽ തവളകൾ 'ക്രോം....ക്രോം' ശബ്ദമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ആൺതവള പേൺതവളയോടു പറഞ്ഞു:

"നമ്മളുടെ സംഗീതം ആ വീട്ടുകാരെ ഒരുപാട് വിഷമിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് എന്നു തോന്നുന്നു"

"ഓ, അതിനെന്താ, ആ വീട്ടിലെ സ്ത്രീയും പകൽ എന്തുമാത്രം ഒച്ചയിടുന്നു? പകൽ നമ്മുടെ ഉറക്കത്തിനും അതു ശല്യമാകുന്നുണ്ടല്ലോ"

"എങ്കിലും, നമുക്ക് മൂന്നു ദിവസം രാത്രി മിണ്ടാതിരിക്കാം. ആ വീട്ടുകാർക്ക് പ്രയോജനം കിട്ടുമോയെന്ന് നോക്കാം "

അങ്ങനെ മൂന്നു രാത്രികൾ അവരുടെ സംഗീതമില്ലാതെ കടന്നുപോയി. അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ ആ വീട്ടിലെ സ്ത്രീ ഭർത്താവിനോട് പറയുന്നത് തവളദമ്പതികൾ ശ്രദ്ധിച്ചു:

"മൂന്നു രാത്രികളായി ഞാൻ ഉറങ്ങിയതേയില്ല. തവളകളുടെ ശബ്ദര കേൾക്കാതെ എനിക്ക് ഉറക്കം വരില്ല. അവറ്റകൾ എവിടെപ്പോയി? ഉറക്കമില്ലാതെ ഞാൻ വല്ലാതായിരിക്കുന്നു"

ആൺതവള ഇതുകേട്ട് പറഞ്ഞു:

"നമ്മുടെ നിശബ്ദതയാൽ നമുക്കും ഭ്രാന്തു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു"

അന്നു രാത്രിയിൽ തവളകൾ സംഗീതത്തിൽ ലയിച്ചു. അവരുടെ സംഗീതം ആ സ്ത്രീയെ നിദ്രയിലാഴ്ത്തും വിധം എങ്ങും അലയടിച്ചു.

സമാധാനം

തെരുവിൽ വെയിൽ കാഞ്ഞു കിടക്കുകയായിരുന്നു മൂന്നു നായ്ക്കൾ. ഒന്നാമൻ പറഞ്ഞു:

"നമുക്കുള്ള പോലെ സഞ്ചാര സ്വാതന്ത്ര്യം വേറെ എവിടെയും കാണില്ല. നമ്മുടെ സുരക്ഷിതമായ ജീവിതത്തേപ്പറ്റി ഓർക്കുക, വളരെ അതിശയകരമായ ലോകമാണ് നായ്ക്കളുടെ ലോകം"

രണ്ടാമൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി:

"നാം കലയിൽ പ്രാവീണ്യം നേടിയവരാണ്. ഒരേ താളത്തിൽ ചന്ദ്രനെ നോക്കി പൂർവികർ ചെയ്തതിനേക്കാൾ വളരെ നന്നായി നാം കുരയ്ക്കുന്നില്ലേ? വെള്ളത്തിൽ നമ്മുടെ ചിത്രം നന്നായി കാണാനും പറ്റുന്നുണ്ട്"

മൂന്നാമനും തന്റെ വാദഗതി അവതരിപ്പിച്ചു:

"എനിക്ക് കൂടുതൽ താൽപര്യം, നമ്മുടെയിടയിലുള്ള പരസ്പരമുള്ള മനസ്സിലാക്കലും ശാന്തതയും സമാധാനവുമാണ്"

പെട്ടെന്ന്, ഒരു പട്ടിപിടുത്തക്കാരൻ പതുങ്ങി അങ്ങോട്ട് വരുന്നതു കണ്ട് അവർ ഞെട്ടി! മൂവരും തെരുവിലൂടെ ചിതറിയോടി. ഓട്ടത്തിനിടെ, മൂന്നാമത്തെ നായ വിളിച്ചുകൂവി:

"ജീവനും കൊണ്ട് ഓടിക്കൊള്ളൂ... സംസ്കാരം നമ്മുടെ പിന്നാലെ ഉണ്ട്"
